

รูปเรือใบ รูปปีกนก	หมายถึง การพาณิชย์โดยทางน้ำ ทางอากาศ และทางบก ซึ่งต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีจริยธรรมและคุณธรรม
รูปวงล้อธรรมจักร	หมายถึง รูปเปลวเทียนแสงสว่างเป็นรัศมี หมายถึงการใช้การศึกษาความรู้ ความสามารถ มีทักษะเยี่ยมเปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา
สีประจำสถาบัน	คือ ฟ้า ขาว

อุ อา ก. ส. คาถาหัวใจเศรษฐี

- อุ : อุภูฐานสัมปทา มีความขยัน
- อา : อารักขสัมปทา รู้จักเก็บหอมรอมริบ
- ก. : กัลป์ยามมิตตา คบคนดีเป็นมิตร
- ส. : สมชีวิตา รู้จักจับจ่ายใช้สอย

ที่ตั้ง : เลขที่ 20 ซอยบางแวก 3 แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

โทรศัพท์ : 0 2467 0571 , 0 2467 1974 , 0 2467 5097
0 2467 5179 , 0 2467 5138

โทรสาร : 0 2457 9727

E-mail : bangkok19@vec.mail.go.th

Website : www.panitthon.ac.th

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

หลวงปู่ผู้ให้กำเนิดวิทยาลัย

พระมหาระมัด โชติปาโล (ระมัด มีพร้อม
ผู้ให้กำเนิดวิทยาลัยพนิชยการธนบุรี

โรงเรียนพนิชยการธนบุรี จัดตั้งขึ้นด้วยความศรัทธาของพระคุณเจ้า **พระมหาระมัด โชติปาโล** (ระมัด มีพร้อม) เจ้าอาวาสวัดบางแวกขณะนั้น ได้รวบรวมเงินของวัดและผู้มีจิตศรัทธาบริจาค เพื่อสร้างอาคารไม้เป็นโรงเรียนประชาบาล และมัธยมศึกษาอย่างละ 1 แห่ง ขึ้นในปี พ.ศ.2496 และทำการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2497 แต่มีเหตุขัดข้องบางประการ จึงไม่เป็นไปตามเจตนาที่ตั้งเอาไว้

แต่ด้วยปณิธานแน่วแน่ที่จะให้เป็นโรงเรียนในท้องถิ่นให้จงได้ ปี พ.ศ. 2499 พระคุณเจ้า **พระมหาระมัด โชติปาโล** จึงได้ติดต่อกับอธิบดีกรมอาชีวศึกษา นายสนั่น สุมิตร เพื่อยกอาคารไม้สองหลังพร้อมที่ดินจำนวน 9 ไร่ 3 งาน 22 ตารางวา ให้แก่กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยไม่คิดค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น

ประวัติวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ความเป็นมา

วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2500 เรื่องให้ตั้งโรงเรียนพณิชยการธนบุรี ณ วัดบางแวก ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดธนบุรี สังกัดกองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา ทำการเปิดสอนจริงเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2500 พระมหาระมัด โชติปาโล (ระมัด มีพร้อม เจ้าอาวาสวัดบางแวก ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดธนบุรี) มีจิตศรัทธาอยากให้มีโรงเรียนมัธยมให้บุตรหลานในละแวกนี้ได้ศึกษาเล่าเรียนในสายสามัญ และวิสามัญในวัดของท่าน ท่านจึงได้รวบรวมเงินของวัดร่วมกับผู้มี จิตศรัทธาสร้างเป็นเรือนไม้ชั้น 2 หลัง อาคารไม้ทั้งสองหลังสร้างแบบ ป.2 พิเศษ โดยที่ท่านตั้งใจจะให้เป็นที่เรียนประชาบาลหลังหนึ่งและอีกหลังหนึ่งให้เป็นโรงเรียนมัธยม โดยใช้ค่าก่อสร้างทั้งสิ้นประมาณ 9 แสนบาท แล้วเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2496 แต่ก็ไม่สามารถตั้งได้ตามความมุ่งหมายได้เพราะมีเหตุขัดข้องบางประการ ท่านเจ้าอาวาสจึงได้พยายามติดต่อประสานงานเพื่อให้เป็นโรงเรียนให้ได้ ในปี พ.ศ. 2499 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นว่าการศึกษาอยู่ในความนิยมของผู้ปกครองและนักเรียนมาก

ประจวบกับมีบุตรหลานที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแต่ไม่สามารถเข้าศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาโดยเฉพาะสาขาพณิชยการได้ เพราะมีโรงเรียนพณิชยการพระนครเพียงแห่งเดียว จึงได้ไปรวมตัวกันที่ท้องสนามหลวงเรียกร้องให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดหาที่เรียนเพิ่มเติมให้ กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้แต่งตั้งให้ขุนวิทยาวุฒิ (นวม ชัยรัตน์) ผู้อำนวยการกองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม กรมอาชีวศึกษา เป็นผู้ดำเนินการจัดหาที่เรียนให้ท่านขุนวิทยาวุฒิ หัวหน้าคณะมีความรู้ในพื้นที่ของจังหวัดธนบุรีเป็นอย่างดี จึงได้พาคณะกรรมการมานมัสการท่านเจ้าอาวาสวัดบางแวก เมื่อเจ้าอาวาสรู้วัตถุประสงค์ ก็รู้สึกดีใจและยินดีที่ความตั้งใจจะทำโรงเรียนที่ค้างคาเป็นผลสำเร็จ ฉะนั้นในการเจรจา ต่าง ๆ จึงเกิดผลสำเร็จโดยรวดเร็ว ท่านเจ้าอาวาสจึงได้ขายอาคารไม้ทั้งสองหลังให้กรมอาชีวศึกษาไปพร้อมกับยกที่ดินให้เป็นของโรงเรียนอีก 9 ไร่ 3 งาน 2 ตารางวา โดยไม่คิดค่าเช่าแต่ประการใดทั้งสิ้น

เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2500 กรมอาชีวศึกษาได้มีคำสั่งให้อาจารย์สัมพันธ์ พรนิมิตร ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่โรงเรียนพณิชยการพระนคร มาดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนพณิชยการธนบุรี และมีอาจารย์ย้ายมาจากที่อื่นอีก 3 คน คือ อาจารย์ช่วง ศรีอุทุมพร อาจารย์ผาด สุนทรินทร์ และอาจารย์ผ่อง ดุสิตสวัสดิ์ ในวันที่ 15 เมษายน 2500 บรรจอาจารย์เพิ่มอีก 2 คน คือ อาจารย์ธรรมบุญ สุวรรณภักดี อาจารย์สมชาย จตุรพาณิชย์ ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2500 ก็ได้บรรจุอาจารย์พงษ์ศักดิ์ เลขาตระกูล และได้จ้างอาจารย์เพิ่มประมาณ 11-12 คน จึงมีครูอาจารย์ในช่วงนั้นประมาณ 20 คน ส่วน

การโยกย้ายมาจากโรงเรียนพณิชยการพระนคร 2 คน คือนายชื่น เพ็งสว่าง และนายเจริญ จันทร์เจริญ ต่อมาได้จ้างเพิ่มอีก 2 คน คือนายชื่น เปลี่ยนแจ่ม และนายแดง พุกบางจาก

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2506 ท่านเจ้าอาวาสก็ยกที่ดินให้อีก 2 ไร่เศษ ทำให้ขณะนั้นโรงเรียนพณิชยการธนบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด 12 ไร่ 3 งาน 1 ตารางวา

อาจารย์พงษ์ศักดิ์ เลขาตระกูล ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและดำเนินการจัดการศึกษาให้กับ ผอ.สัณฑ์ ในขณะนั้น (ผู้อยู่เบื้องหลังเป็นเสมือนผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่) ได้ถูกถามถึงความพร้อมในการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. จากกรมอาชีวศึกษา

ดังนั้นในปีการศึกษา 2514 กรมอาชีวศึกษาจึงได้มีคำสั่งให้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนก วิชาการบัญชีและแผนกวิชาการขายและวันที่ 24 พฤษภาคม 2515 กองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการ ขออนุมัติเปลี่ยนชื่อโรงเรียนพณิชยการธนบุรีเป็นวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติแล้วตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม 2515 เป็นต้นไป ซึ่งนายประเสริฐ นนท์พละ อาจารย์เอก รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าแผนกโรงเรียน รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองโรงเรียนพาณิชย์และอุตสาหกรรม (ในขณะนั้นเป็นผู้ลงนามคำสั่ง

ปีการศึกษา 2515 กรมอาชีวศึกษาได้อนุมัติให้วิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรประโยคมัธยม (ป.ม. ต่อจากระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นอีก 1 ปี ทั้งนี้เพื่อสนองตามความต้องการของประเทศในการขาดแคลนครูอาชีวศึกษา

วิทยาลัยได้รับงบประมาณซื้อที่ดินเพื่อขยายบริเวณวิทยาลัยอีก 4 ไร่ 3 งาน (แต่ระบุไว้ 4 ไร่ 1 ตารางวา ๆ ละ 400 บาท ทำให้พื้นที่ของวิทยาลัยในปัจจุบันเป็น 17 ไร่ 1 ตารางวา

พื้นที่ดินบริเวณนั้นกำลังสร้างเขื่อนอยู่และวิทยาลัยคาดการณ์ว่าจะปรับปรุงพื้นที่บริเวณที่ดินแห่งนี้ให้เป็นสนาม กีฬาเอนกประสงค์ เช่น สนามฟุตบอลขนาดย่อมใช้เล่นกีฬาได้ทุกประเภท เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2532 ผอ.ประทีป ปฐมกสิกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ขณะนั้นได้รับงบประมาณ ที่ได้รับจาก กรมอาชีวศึกษาสมทบกับเงินบำรุงการศึกษาซึ่งวิทยาลัยมีอยู่เป็นจำนวนมาก จึงได้วางแผน สร้างอาคารเรียน แต่ติดขัดเรื่อง การ ขนย้ายอุปกรณ์ก่อสร้าง เนื่องจากสะพานข้ามคลองเดิมเป็นสะพานไม้ที่มีขนาดเล็กและแคบจึงสร้างสะพานคอนกรีตเสริม เหล็กขึ้นก่อนในปีนั้นหลังจากนั้นจึงสร้างอาคาร 2 อาคาร 7 และอาคาร 8 ในปี พ.ศ. 2534 การคมนาคม

สภาพเดิมของวิทยาลัยในสมัยนั้นเต็มไปด้วยเรือสวนทองร่อง ตรงกลางสนามวิทยาลัยเป็นโกดังเก็บศพ และเชิง ตะกอนเผาศพ (ของวัดบางแวก ทางโรงเรียนต้องรื้อถอนและปรับปรุงสถานที่ โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจ ของคณะครู อาจารย์และนักเรียนรุ่นที่ผ่าน ๆ มาช่วยกันปรับปรุง จนกลายเป็นสภาพในปัจจุบันนี้

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ถึงประมาณปี พ.ศ. 2506 การเดินทางในช่วงนั้นมีอยู่ 2 ทาง คือ เดินจากสะพานบางไผ่ เข้าไป ประมาณ 20 กว่านาที หรือนั่งเรือตุ๊ก ๆ นั่งได้ประมาณ 20-30 คน การเดินทางมาที่โรงเรียนพนิชยการธนบุรี คือเดินทางมาขึ้นเรือยนต์เครื่องกลางลำที่ทำน้ำตลาดพลูคือคลองบางหลวงเพียงอย่างเดียวสะดวกที่สุดในขณะนั้น ถ้าวันทีน้ำในคลองแห้งเรือยนต์ก็จะมาส่งแค่สะพานบางไผ่และต้องเดินเข้าทางวัดทองศาลางาม ผ่านวัดกำแพงวัดศาลาสีหน้า ระยะทางเดินก็ประมาณ 3 กิโลเมตรเศษ (ถนนเพชรเกษม ถ้าจะใช้ทางถนนจรูญสนิทวงศ์จะเข้าทางจรูญชอย 3 (ชอยจรูญสนิทวงศ์ 13 ที่ใช้สัญจรในปัจจุบันขณะนั้นยังไม่เป็นรูปร่างถนนเลย